

élet több, hogy nem az eledel, és a test, hogy nem az öltözet. Tekintsétek meg a hollókat, hogy nem vetnek, sem nem aratnak; kiknek nincs tárházuk, sem csűrük; és az Isten eltartja őket: mennyivel drágábbak vagytok ti a madaraknál?”

(Luk 12,22–24)

Nem kell félni egy kegyetlen Istentől, aki a halál után kínozná a pokol tüzén az elkárhozottakat, avagy újra kellene születnünk valamilyen rovarrá, vagy ragadozóvá. „És én örök életet adok nékik; és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből.” (Ján 10,28) „És az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.” (Jel 21,4)

Igehirdetések
Isten legfonto-
sabb ígéreteiről

„Nem ember az Isten, hogy hazudják, és nem embernek fia, hogy megváltozzék. Mond-e valamit, hogy meg ne tenné? Ígér-e valamit, hogy azt ne teljesítené?”
4 Móz. 23:19

Isten legfontosabb ígéretei:
„**Valakik befogadják Öt,
hatalmat ad azoknak...**”

...Hogy **Isten fiai** legyenek, azoknak, akik az ő nevében hisznek

Mire tesz képessé az Istentől kapott hatalom? Jó dolog, ha erre képesek vagyunk? Miért? „Hanem szeressétek ellenségeiteket, és jól tegyetek, és adjatok kölcsönt, semmit érte nem várván; és a ti jutalmatok sok lesz, és ama magasságos Istennek fiai lesztek: mert ő jól tévő a háládatlanokkal és gonoszokkal. Legyetek azért irgalmasok, mint a ti Atyátok is irgalmas.” (Luk 6,35)

A témához olvasásra javasolt további igehelyek:

Zsolt. 46:11; 50:21-23; 77:4; 81:10-12; Jer2:32; 19:3-9; Dán. 11:31-45; Ésa. 17:9-11; 37:17-37; 43:2-4; 45:5-7; 46:4-7, 9; 51:14-16; 2 Móz. 13:2-3; ; 20:2-12, 23-25; 3 Móz. 26:24-45; 4 Móz. 15:39-41; 5 Móz. 1-2. fejj.; 4:10-12-40; 5:15; 6:15; 7:8-10; 8:10-18; 9:4-6; 29:10-15; 30. fejj.; Hós. 12:8-10; 13:3-10; Nehem. 9:32-38; Bír. 2:12; Jer. 16:20; 2 Sám. 22:21-33; 1 Krón. 28:9; Ezék. 20:11-12; Eféz. 4:6;

Az igehelyekhez fűzött megjegyzéseim, elhatározásaim:

Az „Isten legfontosabb ígéretei” sorozat következő témái:

- Elmegyek, hogy helyet készítsék néktek

Elhangzott: **Kaposvár, 2011. január 15.** Bánhidi T.

„Az igazi világosság eljött már e világba, amely megvilágosít minden embert. A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt. Az övéi közé jött, és az övéi nem fogadták be őt. **Valakik pedig befogadják őt, hatalmat ad azoknak, hogy Isten fiai legyenek, azoknak, akik az ő nevében hisznek.**”

(Ján 1,9–12)

Bevezetés

Az emberek többsége szereti a napsütést, a világosságot. Azonban az északi sarkkörhöz közel lakók jó fél évig alig látják a napot. A hosszú esték és éjszakák idején sokan rosszkedvűek, boldogtalanok, megbetegszenek, vagy akár véget vetnek életüknek. Hosszú nyirkos, ködös, esős napok után mindannyian örülünk a meleg napsugaraknak.

Jézus lelki értelemben világosságként született erre a földre. János apostol így ír róla: „Az igazi világosság eljött már e világba, amely megvilágosít minden embert.” Akkor is nagyon sokan félték a jövőtől,

féltek attól, hogy nem lesz mit enniük, szegények maradnak, boldogtalanok lesznek. Azt tanították nekik, hogy aki beteg, az biztosan nagy bűnököt követett el. Féltek a betegségtől és a haláltól, mert hallottak olyanról, hogy lesz pokol. Olyanról is hallottak, hogy haláluk után majd újra megszületnek valamilyen csúf bogár formájában.

Van okunk félni a jövőtől, a létbizonytalanságtól, a betegségtől vagy a haláltól? Úgy gondolom, hogy igen. Egy alkalommal állami gondoskodásban élő gyerekek látogattak meg. Kérdeztem őket

családjukról, szeretnék-e visszakerülni tizenhét éves koruk után. Azt mondták, hogy szeretik rokonaikat, de nem számíthatnak rájuk. A gyermekotthonban, ahol élnek, sokat változtak jó irányba, és nem szeretnék újra olyanok lenni, mint amilyenek otthon voltak. Így azonban család nélkül maradnak, nem lesz apjuk, anyjuk.

Isten azt ígéri, hogy gyermekeivé, fiaivá fogad. Azoknak ígéri, akik szívesen válnak olyanná, mint Jézus. Gondolkodjunk erről együtt az alábbi sorokban. A Mindenható pedig gondot visel az övéiről.

Az övéi közé jött, és az övéi nem fogadták be őt

Jézus azok közé érkezett, akik ismerték az írásokat, hallhattak küldetéséről. A zsidó nép vezetői mégis folyamatosan gáncsokodtak, nem akartak megváltozni, inkább bántották azt, aki ezt kéri tőlük. „A farizeusok pedig ezt hallván, mondának: Ez nem űzi ki az ördögöket, hanemha Belzebubbal, az ördögök fejedelmével.” (Mát 12,24)

Az emberek nem azért utasítják el Jézus tanításait, mert nem lenne logikus, vagy nem lenne érthető. Szeretik hallgatni, de félnek követni. Arra gondolnak, hogy mi lesz a következménye. „Mindazáltal a főemberek közül is sokan hittek őbenne: de a farizeusok miatt nem vallották be, hogy ki ne rekesztessenek a gyülekezetből.” (Ján. 12,42)

Jézusnak azt volt a legnehezebb elhordozni talán, hogy tanítványi is értetlenek voltak. Még ők is a zsidó nép felemelkedését, a római fennhatóságtól való megszabadulást várták. Ők sem fogták fel, hogy nem a nemzeti függetlenség a békesség és a boldogság forrása, hanem az önzetlen szeretet. Sokáig nem értették meg, hogy mit jelent Isten

gyermekévé lenni. Az ember nehezen változik, nehezen veszi észre, hogy belülről kell megváltoznia.

Velünk is előfordulhat, hogy Isten „szülői befogadó-nyilatkozattal” keres bennünket hétköznapi történéseinken vagy akár a lelkiismeretünkön keresztül, és nem vesszük észre, nem fogadjuk el hívását.

Valakik pedig befogadják őt, hatalmat ad azoknak,

E bibliaversekben az első csodálatos ígért: „Hatalmat ad azoknak”. Aki pedig Isten hatalmából kap, az nagyon erős. Betegségekből gyógyulhat meg, félre teheti a jövő felőli aggodalmait. „Monda pedig az ő tanítványainak: Annakokáért mondom néktek, ne aggodalmaskodjatok a ti életetek felől, mit egyetek; se a ti testetek felől, mibe öltözködjete. Az